

עוטף פולונסקי

ראובן זלץ

אדי פולונסקי בעוד טור מהעוטף, על הפסקת האש השבירה, איך השנים הטביעו בו חותם, על ההתקפות כנגד מנכ"ל ההתאחדות ומתייחס למחירי השחת. טור אישי מגבול עזה •

שקט יורים

אצלנו כבר רגוע יום וחצי ונכון לעכשיו שקט מאוד, זאת אומרת בטח עד שהגיליון ייצא יהיו עוד עניינים אבל למי זה אכפת, חוץ מאיתנו. בדיוק כשהיה נראה שהכל הולך למלחמה, הקרקס עבד עוד פעם. ים של יחידות קרב, טנקים, תותחים וכוח מילואים ירד לאזורנו ונתן לנו תחושה שהנה הפעם ישראל לא תשתוק ושהנה הכל מתחיל ושאלנו את עצמנו, מתי זה יקרה, הרי היה ברור שהפעם עם כמות הכוחות שהגיעו לעוטף, זה אכן יקרה. ההערכות של כולנו, אנשים מנוסים ולמודי קרבות זה שהנה הכל מוכן זה רק עניין של מה יתן את האות. חשבנו כאן שאם הפעם יהיה ירי על אחד המקומות הלא מוסכמים בארץ, כי הרי באזור העוטף מותר לירות. או שאולי הפעם מדינת ישראל היא זאת שתיזום איזה שהוא מהלך. ושוב בשיחות הקיבוץ, כל ידיעה וכל הערכה היתה גרועה מהשניה ולא פחות מפחידה. עד שבסופו של דבר, הבן שלי, בן 16, שאל אותי אם כבר הציבו את סוללת התותחים מאחורי הקיבוץ ואז שמתי לב שעדיין לא. והבן שלי, עם חיוך נאיבי וציני אמר לי שעד שסוללת התותחים לא תוצב בשטח שם דבר הרי לא יהיה והכל רק הצגה בשבילנו ומה אומר, כנראה שהקטנצ'יק צדק. למען הסר ספק, זה לא שאני בעד מלחמה, אך אני רוצה שקט ואני רוצה פתרון ל-18 שנים לא שפויות שאנחנו חיים כאן. ילדים קטנים החיים על כדורי הרגעה ומפתחים פחדים והיסטריה, תושבים במתח בלתי פוסק וחשש לעתיד, זה פשוט בלתי נסבל. אני לא רוצה להתחרות במצוקות של אף אחד, לא עם תושבי הגליל והקטיושות שהיו, לא עם תושבי ירושלים והפיגועים ולא עם תושבי ת"א והטילים במלחמת המפרץ. כל אחד ומצוקותיו. ואני שבאופן אישי הייתי בטוח שכל העניין הזה של המלחמה כאן בעוטף עובר לי בקלות, היה קשה לי להודות שהדבר הזה משנה אותי ומשפיע עלי בצורה דרמטית. והמצוקה הזאת מכבה אותי, הפכתי לאדם פחות שמח, פחות חייכן ועם פחות סבלנות והרבה פחות חשק. ובכל זאת, אם יורשה לי לחזור למציאות, נורא כעסתי שנודע לי שראש הממשלה החליט לבד עם עצמו כנראה, על פי הודעתו, לאפשר את המכירה של צוללות למצרים. והנה עכשיו אני שמח שראש הממשלה החליט לבד עם עצמו, לתת שורה של הקלות לתושבי עזה, שכנראה שאם זה היה עולה לדיון בקבינט, לא היה מקבל אישור ולא היה לזה רוב. אחרי מסע ארוך של תעמולת בחירות, אנחנו לא באמת שומעים מאיזו מפלגה, פתרון קסם למה שקורה בינינו לבין עזה. ככול הנראה זוהי

למען הסר ספק,
זה לא שאני בעד
מלחמה, אך אני
רוצה שקט ואני רוצה
פתרון ל-18 שנים
לא שפויות שאנחנו
חיים כאן

מחפש שקט בעוטף. פולונסקי. צילום אפרת אשל

טוב יותר. אך אלו עם הרגליים על הקרקע, יודעים שזה פשוט בלתי אפשרי. בראש ובראשונה משום שאותו קומץ אנשים התוקפים את מנכ"ל ההתאחדות ואת החלטות שהתקבלו באופן לגיטימי, הם בעצמם אומרים שבתוך הסקטור שלהם, הם לא מסוגלים להגיע לשום הסכמה, לא קטנה ובטח לא גדולה. יש הבנות ונחתם הסכם בינינו לבין האוצר, הסכם עקרונית והמסמך הזה צריך עדיין לקבל תוקף משפטי. וברור שאני מקווה, כמו כולם, כולל אנשי ההתאחדות, שיגיע שר חקלאות חדש וירצה לשנות את ההסכם לטובתנו ואני מודיע כאן כי גם אביתר ירצה בזה מאוד, אך כרגע לצערי זה לא המצב. בשביל שזה יקרה אנחנו צריכים שר חקלאות חדש ושר אוצר חדש. אבל צריך להבין כי אם חלילה יגיעו שרי חקלאות ואוצר גרוועים יותר, הרי טוב שיש את ההסכם הזה המונע פירוק מוחלט של הענף. הרי בסופו של דבר צריך להבין כי ההתאחדות כולה, כולנו תומכים באביתר ורואים בעין לא טובה את ההתקפה על המנכ"ל וגם ההתקפות על ההתאחדות. יש מי שרוצה לשרוף את הבית ואנחנו לא ניתן לו. חשוב לומר כי ההתאחדות זה ארגוני וולנטרי, מי שלא רוצה שההתאחדות תייצג אותו, לא חייב להיות בפנים, הוא יכול לפרוש, אף אחד לא מכריח אף אחד להישאר. אך לא יכול להיות שמיעוט קולני ינהג באלימות מילולית וינסה להשתלט על ההתאחדות, זה לא יקרה.

מחירי התחמיצים והשחת

לסיום, גשמי הברכה הפכו במקומות מסוימים למגבלה של עשיית שחת ותחמיצים. כיום אי אפשר לקצור חיטה ושחת ולפעמים קשה מאוד לתכנן תחמיצים ובכל זאת צריך להיות אחראי בקביעת מחירי השחת שהרי מחיר המטרה אמנם לוקח בחשבון את המחירים הנורמליים, אך אם אנחנו נשתולל ברכישות יקרות מאוד, יהיה מי שיעצור את החגיגה הזאת. אז אנא לא להשתולל למרות החוסר בשחת דגן ולשמור על מחירים שפויים. תודה. ▲

שורה של צעדים בוני אמון גם מאיתנו וגם מהם. בסופו של דבר משהו צריך לקבל החלטות וללכת איתן קדימה. אז נכון לעכשיו 5.4.2019 יש שקט בעוטף עזה. לכמה זמן? אף אחד לא יודע. כי בסופו של דבר כמות הפירומנים שיש משני צידי הגבול, יכולה להדליק את העוטף, בכל שניה. ומה איתנו אתם שואלים, ממשיכים לחיות כי אין ברירה אחרת.

ההתקפה הבלתי פוסקת והלא הגיונית של קומץ אנשים, התוקפים באופן אישי את מי שנבחר לנהל את הענף באופן חוקי, זהו מצב בלתי נסבל בעליל

ההתקפות נגד המנכ"ל בלתי נסבלות

ההתקפה הבלתי פוסקת והלא הגיונית של קומץ אנשים, התוקפים באופן אישי את מי שנבחר לנהל את הענף באופן חוקי, זהו מצב בלתי נסבל בעליל. חוסר ההבנה שהסכם בינינו לבין האוצר, זה לא משהו שהאוצר בכלל מעוניין בזה, אלא להיפך. האוצר מוכן לקבל את ההסכם אבל רחוק מלהיות מעוניין בו כי אנחנו לא מעניינים אף אחד במשרד האוצר. האמירה הבלתי אחראית הזאת שצריך לבטל את ההסכם הקיים ולנסות ולהגיע להסכם טוב יותר, זו אמירה פופוליסטית. הרי זהו מצב שכולנו היינו רוצים, להגיע להסכם